

Enhed
Familier

Notat om Haagerkonventionen af 2007

Sagsbehandler
Kristine Kürstein
Kirkegaard

1. Indledning

Sagsnr.
2016 - 2480

Dette notat beskriver det internationale samarbejde om inddrivelse af afgørelser om underholdspligt, som Danmark deltager i.

Doknr.
416023

Notatet indeholder endvidere beskrivelse af mulighederne efter Haagerkonventionen af 2007 for at nægte at anerkende og fuldbyrde en udenlandsk bidragsafgørelse, samt en beskrivelse af danske myndigheders behandling af anmodninger om anerkendelse og fuldbyrdelse af en udenlandsk bidragsafgørelse.

Dato
21-11-2016

Notatet er udarbejdet i relation til lovforslag L 7 til lov om Haagerkonventionen af 2007, der blev fremsat den 5. oktober 2016.

2. Haagerkonferencen for International Privatret

Haagerkonventionen af 2007 er udarbejdet af Haagerkonferencen for International Privatret. Haagerkonferencen har til formål at skabe ensartede retsregler om international privat- og procesret.

Siden 1954 har Haagerkonferencen udarbejdet 39 konventioner m.v. om internationalt samarbejde, herunder om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser. Haagerkonferencen har bl.a. udarbejdet konventionerne om internationale børnebortførelser og om international adoption.

I dag er 81 stater samt den Europæiske Union medlemmer af Haagerkonferencen.

Danmark har været medlem af Haagerkonferencen siden 1955 og har tilsluttet sig 12 af de konventioner m.v., som Haagerkonferencen har udarbejdet. I relation til underholdspligt drejer det sig indtil videre om Haagerkonventionen af 1958 og Haagerkonventionen af 1973.

3. Internationalt samarbejde om underholdsbidrag

Når Danmark tilslutter sig Haagerkonventionen af 2007 om underholdspligt, bliver konventionen en del af det internationale samarbejde om underholdspligt, som Danmark deltager i. Ud over 2007-konventionen omfatter samarbejde navnlig Haagerkonventionen af 1973, den nordiske inddrivelseskonvention og underholdspligtforordningen.

Haagerkonventionen af 2007 bygger videre på det internationale samarbejde, som er funderet i Haagerkonventionerne af 1973 og 1958. Konventionen har ligesom de tidli-

gere konventioner til formål at sikre en effektiv inddrivelse af underholdsbidrag på tværs af landegrænser sådan, at navnlig børn sikres forsørgelse, selvom bidragsbetaleren bor i et andet land.

Grundstammen i samarbejdet er gensidig anerkendelse af afgørelser om underholdsbidrag mellem de stater, der deltager i samarbejdet. Det gensidige samarbejde indebærer, at en stat kan få sine afgørelser inddrevet i andre stater i samarbejdet, og at staten samtidig er forpligtet til at inddrive bidragskrav fra andre stater.

Den gensidige forpligtelse til at anerkende og fuldbyrde afgørelser, som konventions-samarbejdet hviler på, indebærer samtidig en grundlæggende accept af landenes forskellighed, herunder en forskellig tilgang til spørgsmålet om kriterier for bidragsstørrelse m.v.

De stater, der deltager i samarbejdet, er med til at sikre, at en forælder, der har pligt til at forsørge et barn, der bor i en anden stat, ikke kan gå i kreditorly og unddrage sig sine forsørgelsesforpligtelser. Samarbejdet skal således også sikre, at en forælder, der har pligt til at forsørge et barn, ikke kan undgå at bidrage til barnets forsørgelse ved at bosætte sig i et andet land.

Uden internationalt samarbejde er bidragsmodtagere i Danmark generelt afskåret fra at få deres bidragskrav inddrevet i andre lande. Tilsvarende er det offentlige afskåret fra at søge børnebidrag, der er forskudsvist udbetalt til bidragsmodtagere i Danmark, refunderet af bidragsbetalere i udlandet.

Det er dog en forudsætning for at deltage i samarbejdet gennem en konvention, at konventionen sikrer retssikkerheden for de involverede parter, ikke mindst bidragsbetalerne.

4. International inddrivelse af underholdsbidrag

Det grundlæggende element i det internationale samarbejde om inddrivelse af underholdsbidrag er, at de stater, der deltager i samarbejdet, gensidigt anerkender hinandens afgørelser. Det tilstræbes endvidere, at sager om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser fra andre konventionsstater afgøres hurtigst muligt.

Som led i det gensidige samarbejde indeholder konventionerne nøje opregnede grunde til at nægte at anerkende en afgørelse fra en anden stat i samarbejdet. Når en udenlandsk afgørelse er anerkendt, fuldbyrdes den i den pågældende stat på samme måde som tilsvarende afgørelser, der er truffet i den stat.

Overordnet set, kan en afgørelse nægtes anerkendt og fuldbyrdet i en anden konventionsstat, hvis anerkendelse af afgørelsen strider imod grundlæggende retsprincipper (ordre public) i den pågældende stat.

Muligheden for at nægte at anerkende en udenlandsk afgørelse er først og fremmest rettet mod at sikre, at behandlingen af bidrags sagen i den stat, hvor afgørelsen blev truffet, levede op til grundlæggende retssikkerhedsgarantier.

Hvis bidragsbetaleren ikke har været inddraget i sagen og i fornødent omfang haft mulighed for at varetage sine interesser, lever afgørelsen ikke op til grundlæggende retssikkerhedsgarantier, og anerkendelse af afgørelsen vil derfor stride mod grundlæggende retsprincipper (ordre public) i Danmark.

Det er således en betingelse for at anerkende en udeblivelsesdom, der er truffet uden, at bidragsbetaleren har svaret i sagen, at bidragsbetaleren var underrettet om sagen og havde mulighed for at varetage sine interesser i sagen.

En udenlandsk afgørelse, der er opnået ved svig, anerkendes ligeledes ikke.

Det internationale samarbejde om underholdspligt giver ikke myndighederne i den stat, hvor en udenlandsk afgørelse søges anerkendt, mulighed for at efterprøve afgørelsens indhold. Det er således indbygget i samarbejdet, at der kan være tale om at anerkende en udenlandsk bidragsafgørelse, selvom der er fastsat bidrag i en situation, hvor der i anerkendelseslandet ikke ville være fastsat bidrag, og selvom bidraget er fastsat væsentligt højere end bidrag fastsættes i anerkendelseslandet.

Efter dansk ret forudsætter fastsættelse af ægtefællebidrag og af børnebidrag ud over normalbidraget, at der foretages en konkret vurdering af bidragsbetalerens økonomiske forhold. En udenlandsk afgørelse, hvorved et bidrag er fastsat væsentligt højere end normalt uden vurdering af bidragsbetalerens økonomiske forhold, vil muligvis kunne nægtes anerkendt i Danmark under henvisning til, at anerkendelse af afgørelsen vil stride mod ordre public.

Det kan endvidere ikke udelukkes, at et udenlandsk bidrag kan være fastsat så højt, at der reelt er tale om forsørgelse af andre, som bidragsbetalerens ikke har pligt til at forsørge. I så fald falder bidraget uden for rammerne for samarbejdet om underholdspligt, hvorfor afgørelsen helt eller delvist ikke kan anerkendes i Danmark.

Det vil imidlertid bero på en konkret vurdering i hver enkelt sag, om en udenlandsk afgørelse kan nægtes anerkendt ud fra bl.a. disse grunde.

5. Konventionssamarbejdet

De enkelte konventioner, som det internationale samarbejde om underholdspligt bygger på, indeholder regler, der udtømmende fastlægger grundene til at nægte at anerkende og fuldbyrde en afgørelse om underholdsbidrag fra en anden konventionsstat.

De enkelte stater i samarbejdet kan derfor ikke indføre andre grunde til at nægte at anerkende en udenlandsk afgørelse.

Disse grunde til at nægte at anerkende afgørelser fra andre stater i samarbejdet er overordnet set ens i alle konventionerne. De konventioner om underholdsbidrag, som Danmark har tilsluttet sig, indeholder ikke andre muligheder for at nægte at anerkende og fuldbyrde udenlandske afgørelser, der indeholder høje bidrag, end beskrevet ovenfor.

Endelig følger det af de enkelte konventioner, hvilke stater en stat, der tiltræder konventionen, skal eller kan samarbejde med. Det er ikke muligt at tage forbehold herfor.

6. Danske myndigheders behandling af en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse af en udenlandsk afgørelse i Danmark

Ved en anmodning om anerkendelse og fuldbyrdelse af en udenlandsk afgørelse i Danmark træffer Statsforvaltningen afgørelse om, hvorvidt den udenlandske afgørelse opfylder betingelserne for anerkendelse efter den pågældende konvention, eller om afgørelsen skal nægtes anerkendt.

Statsforvaltningens afgørelse kan indbringes for Ankestyrelsen, hvis afgørelse kan indbringes for domstolene efter grundlovens § 63.

Det er SKAT, der fuldbyrder (inddriver) den udenlandske afgørelse. Fuldbyrdelsen foregår på samme måde som fuldbyrdelsen af danske bidragsafgørelser og således ved lønindeholdelse, udlæg i bidragsbetalerens formue og modregning. Ved inddrivelsen tages der hensyn til bidragsbetalerens økonomiske og personlige forhold, således at bidragsbetaleren overlades det nødvendige til sit eget og sin familiens underhold.